

ZUCH MISTRZYNI

BIULETYN METODYCZNY MAŁOPOLSKIEJ CHORĄGWI HARCEREK

ZHP-1918

KRAKÓW dnia 1. IX. 1990

Nr 5/8

Wakacje dobiegają końca. Stajemy przed problemem zaplanowania pracy w drużynie zuchowej. Zaplanowania czyli uświadomienia sobie: co chcę przekazać zuchom, jakie nowe nawyki wyrobić, czego przez zabawę chcę nauczyć. I dopiero wtedy gdy zdecydujesz, że chcesz by Twoje zuchy były pożyteczne i usłużne, by były punktualne, sumienne czy ... powinnaś zastanowić się jak to osiągnąć.

Ten numer "Zuchmistrzyni", mam nadzieję, pomoże Ci w tym, przytaczając materiały przedwojenne /cele, kierunki pracy gromad i chowów/ jako wiadomości "ku rozwadze", oraz obecne propozycje Małopolskiej Chorągwi Harcerek. Odsyłam Ci również do materiałów w "Harcercie", bo przecież Twoje zuchy mają być przekazane do drużyn harcerskich i Ty powinnaś orientować się w ich pracy.

Życzę Ci by ten rok harcerskiej służby był dla Twoich zuchów rokiem dobrej zabawy a dla Ciebie by był krokiem naprzód w pracy nad sobą

CZUWAJ w uśmiechu

Redaktorka

1/8

archiwum
harcerskie.pl

Fragment z książki "W gromadzie zuchów" pod redakcją Jadwigi Zwołakowskiej. Pierwszy z rozdziału pt Organizacja zuchów, drugi pt Jakim zuch być powinien. Oba są piórami Jozefi Woźwowskiej. Proszę przeczytać i same zdecydować co się zmieniło a co jest nadal aktualne.

"... Harcerstwo dla dzieci nosi nazwę Organizacji Zuchów. Dzieci od lat 7 do 11, wychowywane metodami skautowymi tworzą tak zwane Gromady Zuchów... Organizacja Zuchów nie tylko jest przygotowaniem dzieci do późniejszego wstąpienia do drużyny harcerskiej. Jest to organizacja dla dzieci, której celem są same dzieci, to znaczy: zapewnienie im jak najpełniejszego rozwoju ich sił duchowych i fizycznych przy pomocy metod skautowych/mają więc Zuchy swe własne Prawo Zucha, swe własne programy pracy, swe własne zwyczaje/.

Organizacja Zuchów stawia sobie

przed wszystkim cztery zadania :

- 1/ Będzie zmierzała do wyrobienia charakteru dziecka za pomocą metod i środków pociągających i dostosowanych do jego wieku ;
- 2/ Będzie uczyła współżycia społecznego przez wprowadzenie dzieci w życie zbiorowe i przez organizowanie pracy i gier wspólnych;
- 3/ Będzie dążyła do podniesienia poziomu kultury i uzupełnienia wychowania fizycznego szerokich mas dziecięcych;
- 4/ Będzie się starała wnieść do szeregów dziecięcych jak najwięcej radości życia, pogody i wesołości. Specjalnym jej zadaniem jest - w miarę możliwości - wrócić radosne dziecięstwo tym wszystkim małym istotom, które zostały go pozbawione na skutek przedwczesnych ciężarów życiowych.

1/ Cele te realizuje się przy pomocy zwykłych metod harcerskich.

1/ Charakter dziecka będzie wychowywanym zgodnie z mianem zucha w kierunku wyrobienia w nim dzielności, odwagi, prawdomówności, tężyzny, a zarazem samodzielności i zaradności. Jakim ma być ten charakter - określa bliżej Prawo Zucha.

Środkami wychowawczymi są gry, praca wspólna, życie z przyrodą, bajki i opowiadania, trudności do przewyższania podsuwane przez drużynową, no i przede wszystkim przykład samej drużyny.

2/ Uspołecznienie dzieci odbywa się przez zapraszanie ich do współpracy, wspólnej zabawy, przez organizowanie własnej zuchowej wierzeźności/szóstkowej/, przez współzawodnictwo zespołowe - przy-czem trzeba pilnie oświecać, by naturalny egoizm małego dziecka z wolna przetwarzał się w uczucie solidarności i sympatii dla drugich.

3/ Podnoszenie poziomu kulturalnego da się osiągnąć przez stawianie dzieciom pewnych wymagań co do porządku, czystości, form

- 1/. metody pracy w drużynach zuchowych i harcerskich noszą wspólne miano metod harcerskich

2/8

form zewnętrznych, które daleko łatwiej w gromadzie można przeprowadzić, niż w szkole, przez usilne dbanie o estetykę urządzeń, zabaw, przedstawień i całego życia zuchowego

4/ Wreszcie radość życia i wesołość można zapewnić przez wytworzenie w gromadzie prawdziwie pogodnej atmosfery, wolnej od narzekania, kłótni i gderania, gdzie przy dużej karności panuje jednak duch swobody i wesołości. Zrodłem zaś radości dziecka jest przede wszystkim ruch, swoboda i życie wyobraźni. Dlatego też gromada zuchowa zapewni mu wyzadowanie sił fizycznych w grach na powietrzu, zapewni mu dalekie wędrowki, wyprawy z przygodą, tajemniczą przedsięwzięcia, życie z fantastycznej bajki, które narzuca tyle blasku na szare najczystszej i niejednokrotnie smutne życie realne.

Zależnie od zespołu dzieci może przeważać pierwiastek czy to życia przygód i bohaterских wycieczek, czy też fantastyczny świat bajek. Musi być w każdym razie ściśle dostosowany do wieku i rozwoju dzieci i nigdy nie ściągać zuchów starszych do poziomu zbyt dziecięcego.

" JAKIM ZUCH BYĆ POWINIEN

Praca wychowawcza z zuchami, stosuje się do dzieci najrozszerzniej szych i uwzględniając ich indywidualności, dąży do wyrabiania w nich pewnych cech specjalnych, które mają się złożyć na typ "zucha".

Cechy te określa najlepiej Prawo Zucha, wskazując jednocześnie, w jakich kierunkach ma podążać praca nad charakterem dziecka w gromadzie.

Można w Prawie Zucha dostrzec cztery zasadnicze kierunki: wyrabiania się zuchowego, a mianowicie w myśl Prawa dziewczynka chce :

1/ B y ć l e p s z a. Zawiera się tu dążenie do ogólnego postępu moralnego, które im wcześniej u dziecka powstanie, tym lepiej.

2/ K o c h a ć. Polską i nauczyć się jej służyć.

3/ B y ć d z i e l n ą, a więc odważną a, co za tym idzie prawdziwie odważną, śmiałą, zaradną i umiejącą służyć.

4/ Chce aby innym było z zuchem dobrze i umieć z innymi dziećmi pracować i bawić się, stara się komu można u s ł u ż y ć i pomóc, jest przy-ciem z zwierząt i roślin, a także jest przyjacielem zwierząt.

Należy więc rozważyć, jak będą się te cechy charakteru kształtowały u dziecka i co należy czynić, aby osiągnąć ich jak najpełniejszy rozwój. ...

/ darujcie, że w tym numerze przytoczyłem tylko dwa pierwsze kierunki, pozostałe będą w następnych "Zuchmistrzaniach"

3/8

/ Zanim znów oddam głos dh Wołowskiej pozwólcie ,że najpierw przytoczę obowiązujące Prawo Zuchą, i tekst: piosenki bardzo szanowangdh wśród zuchów /

OBIETNICA

Obiecuję być dobrym zuchem ...

PRAWO ZUCHA

1. Zuch kocha Boga i Polskę
2. Zuch jest dzielny
3. Wszystkim z zuchem jest dobrze
4. Zuch stara się być coraz lepszy

"znaczek zucha"

dziewcząt

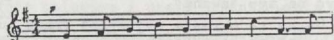
chłopców

[patrz: Leksykon Harcerski] /

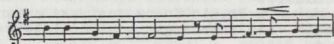
powoli

MODLITWA

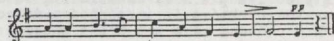
słowa E.Kraszewska
melodia T. Mayzner

1. Oj - cie nie - bie - ski, któ - ryś jest o -

becny z zna - mi wasz dzie, Ty ser - ca na - sze

w dzie - ni nasz i wiesz, co z zna - mi bę - dzie.

1. Ojciec niebieski, któryś jest
Obecny z nami wszędzie
Ty serca nasze w dłoni masz
I wiesz cą z nami będzie

My drobne kwiatki z Twoich pól
Wnosimy swoje głosy:
W miłości Twojej nam zostać zwól,
I czystość daj nam rosy,

Daj też serduśzkom naszym moc
Być promykami Twemi,
-aż jasną gwiazdką świecić w noc
Dla smutnych na tej ziemi ...

/ książka j.w. str 259/

"... Kierunek I-szy ZUCH CHCE BYC LEPSZY"

Obejmuje on ogólne dążenie dziecka do dobrego, które powinno być uświadomione jak najwcześniej, Wchodzi tu zwykle obowiązki dziecka, jak wymagania rodziców, praca w szkole, szacunek dla starszych, koleżeństwo itp.

W Gromadzie dążyć należy do tego n i e drogą upomnień i nauk moralnych, ale wzbudzać w dzieciach chęć postępu. Dobrze jest postawić wcześniej pewien ideał moralny, a nie wymagać tylko od dzieci owej, tak wygodnej dla starszych, "grzeczności". Powiązanie postępu moralnego z uczuciami religijnymi, tak jak to czyni I prawo, jest momentem bardzo ważnym, gdyż w ten sposób praca w Gromadzie współdziała z całym religijnym wychowaniem dziecka i daje pracy jego nad sobą najgłębszy podkład.

Kierowniczkii pracy muszą mieć zwróconą uwagę na niebezpieczeństwo, które by mogło wynikać z oddzielenia i niezależnienia pracy nad charakterem zuchów od ich ogólnego religijnego - moralnego wychowania, pociągające za sobą istnienie kilku autorytetów moralnych.

Kierunek II-gi ZUCH CHCE KOCHAĆ POLSKĘ I JEJ SŁUŻYĆ

Dziecko w wieku zuchowym może i powinno kochać swoją Ojczyznę, oraz powinno się w niem zaczynać kształtowanie przyszła, na gorącym patriotyzmie oparta, obywatelska postawa.

Należy przede wszystkim w okresie pracy zuchowej budzić stronę uczuciową i pogłębiać ją stale. Zrozumienie obowiązków względem Ojczyzny przyjdzie później, na razie trzeba ją pokochać i zaprzagnąć jej służyć. To pragnienie dania czegoś od siebie Polsce powinno z wolna narastać w duszy dziecka, zmieniając się stopniowo w chęć - do pracy dla niej, w gotowość obrony, choć by to był największy trud, aż dojdzie później do pojęcia harcerskiej służby całego życia i gotowości oddania życia w jej obronie.

Uczućka patriotyczne dziecka rozwija się przy pomocy pewnych widomych znaków i symboli Ojczyzny, A więc budzenie czci dla sztandarów polskich, szacunku dla mundurów wojskowego, dla godła narodowego. Udział zuchów w uroczystości obchodów rocznicy narodowej /.../ znalezienie się gromadki na Wawelu lub w Zamku królewskim w stolicy uwzględni w swej pracy dobrze prowadzi gromada.

Najlepiej wpływają na kształtowanie się uczuć patriotycznych opowiadania i przykłady różnych pięknych czynów, spełnianych dla Ojczyzny. Krzewić należy starannie kult dla bohaterów, zbliżając ich jednocześnie do dzieci. Bardzo dobre tematy opowiadań można czerpać z "Serca" Amicisa.

Cała ta część pracy musi być bardzo poważna, dzieci powinny czuć, że wkraczają w dziedzinę dorosłych, a jednocześnie być z tego dumne. Dumę narodową należy też wcześniej rozwijać, byle tylko nie w połączeniu z nienawiścią do innych narodów /.../

Najważniejszym jednak czynnikiem wychowania patriotycznego jest głęboka miłość Ojczyzny w harcerce prowadzącej pracę z zuchami. Dzieci odczuwają to natychmiast i bez wielkich słów; samą postawą wobec wszystkiego co Polskę dotyczy, oddziaływanie harcerka na rozwój uczuć obywatelskich dzieci.

Czuwaj Zuchmistrzynio!

Stajemy razem przed radościami i kłopotami harcerskiego roku 1990/91. Jaki on będzie zależy również od nas. Żanim zaplanujesz pracę swojej drużyny chciałabym abyś zastanowiła się jaką chcesz być Twoja drużyna, jakie powinny być te Twoje zuchy, widzisz, przemyślając o nowym roku zadajęmy sobie pytanie nie jak zuchy "w co się będziemy bawić" ale jak siostra - wódz - wychowawca "co chcę przekazać, jakie nowe nawyki wpoić" czyli czegoś przez zabawę chcę nauczyć moje zuchy. I dopiero wtedy gdy zdecydujesz, że chcesz wpoić punktualność, sumienność, czy do kładność lub chcesz by Tweje zuchy były pozytywne i uszupne po winnās zastanowić się jak to zrobić.

Wychowujemy nasze zuchy w myśl ich "kodeksu" Prawa Zucha, ale zuch potrzebuje stawiania wymagań i bardzo chce, je pokonywać. Zuch ciągle chce być chwłony że coś mu się udało. "Zapierw są to małe czyny, potem coś czym pomaga w drużynie a następnie coś czym może być potrzebny, na miarę jego możliwości, w społeczeństwie. Aby umożliwić zuchom stałe dążenie do lepszego, aby to dążenie nagradzać - uznawać - dostrzegać w sposób porównywalny" istnieją GWIAZDKI ZUCHOWE.

Tak, gwiazdki, ale jak często zapomniane, lub w sposób mechaniczny nadawane w naszych drużynach. Gwiazdka jest a raczej być powinna kierunkowskazem jakiego zucha chcemy wychować. Nie każe Ci wychowywać zucha wg "schematu" ale sieraż, że znając i rozumiejąc kierunek wychowania Ty znajdziesz sposób / metody / aby zuch był coraz lepszy.

Chciałabym aby gwiazdki, które stopniują trudności. stawiały wymagania przed zuchami a dla nas były zbiorem spraw o których nie wolna nam zapomnieć w naszych drużynach. Właśnie regulaminy gwiazdek wraz z Prawem Zucha powinny być dla Ciebie podstawą pisania planu pracy. Czy oznacza to, że teraz masz inaczej pisać plan pracy? Nie, ale dobierając sprawności, po winnās sprawdzić czy realizując je potrafisz pomóc zuchowi do zdobycia gwiazdki / uzyskania "wymaganych" cech charakteru/.

I jeszcze jednó, we wszystkich dotychczasowych dyskusjach pojawiał się problem regulaminu gwiazdek i sposobu realizacji ich. Przekazujemy pod dyktando i rozważę propozycje regulaminów, osobne dla dziewcząt, osobne dla chłopców, choć o jednakowym schemacie budowy. Chcemy, aby ten rok był rokiem próby, abyście w maju zeszłym w wydziale chorągwanym uwagi o treści regulaminów i o sposobie ich realizacji. Napiszcie do "Zuchmistrzyni" jak w Waszych drużynach są realizowane gwiazdki. Chciałabym aby we wrześniu '91 /najpóźniej/ powstało estetyczne opracowanie regulaminów. Niechaj ten rok, będzie rokiem naszej wyjątkowej współpracy i współdziałania bo tylko pomagając sobie wzajemnie i dzieląc się własnymi doświadczeniami i umiejętnościami potrafimy razem "piąć się w zwyż".

Czuwajcie w uśmiechu

Witosława

6/8

OBIETNICA

Obietnicę składa zuch po 2-3 miesiącach pobytu w drużynie i indywidualnym sprawdzeniu się /chodzi o zbiórki, garnie się chętnie do wszystkich zajęć, słucha starszyny/. Odkładanie obietnicy do zdobycia przez zucha I-szej gwiazdki nie ma sensu /nawet w przypadku dodawania dawnego gwiazdkowego powtarzania obietnicy/, gdyż samo zdobywanie gwiazdki odbywa się w ramach jego zachowania.

I GWIAZDKA

Treść próby I gwiazdki jest niezmienna dla dziewcząt i chłopców - zuchów - gdyż sytuacja dziecka startującego w drużynie zachowej jest całkowicie podobna. Myśl przewodnia: w czasie nie krótszym niż 6 miesięcy od wejścia w drużynę, dziewczynka - chłopiec zostają w tajemniczeniu i w podstawowe cechy charakteryzujące zucha, w życie w drużynie, jej symbole i zwyczaje. Kiedy osiągnie dostateczny stopień w tajemniczenia - co wynika przede wszystkim z indywidualnej obserwacji zucha przez drużynowego, zostaje on przez radę drużyny dopuszczony do - w dużej mierze symbolicznej, obrzędowej próby na I gwiazdkę "w tajemniczonego":

Wymagania I gwiazdki:

1. Zna Prawo Zucha i zgodnie z nim postępuje.
2. Jest dla wszystkich grzeczna /y/ i uczynna /y/.
3. Jest pogodna /y/ i koleżeńska /y/, nie złości się, nie gniewa i unika zaczepki.
4. Codziennie czyni coś dobrego.
5. Jest czysta /y/ i czystość zachowuje koło siebie.
6. Umie opatrzyć skaleczonego.
7. Stara się rozumieć przyrodę i być jej przyjacielem.
8. Zna symbole i zwyczaje drużyny, zna znaczek zuchowy i umie oddać ukłon zucha.
9. Chętnie uczestniczy w zajęciach na zbiórce, przestrzega prawideł gry i bez ociągania się wykonuje polecenia drużynowego i przybocznych.
10. Zna symbole narodowe i umie wobec nich zachować się.

7/8

II GWIAZDKA

Treść próby II gwiazdki, którą zuch może zdobyć najwcześniej po 6 miesiącach od uzyskania I gwiazdki i zaobserwowanym przez drużynowego wyraźnym postępie w postawie i zachowaniu, koncentruje się wokół jego sprawności w działaniu, chęci i umiejętności podejmowania przez zucha pozytywnych czynności dla siebie i otoczenia. Różnicowania pomiędzy zuchami - dziewczynką i chłopcem dostrzega drużynowy nie tyle przez inne wymagania w treści próby, co przez subtelność dobieżadań w ramach danego wymagania. Tylko w dwóch przypadkach tej próby wymagania są częściowo inne dla dziewcząt i chłopców. Dopuszczony przez radę drużyny do próby na II gwiazdkę zuch udawadnia, że jest sprawny, przez to, że:

1. Jest słowna /y/ i odważna/y/, można na niej /nim/ polegać.
2. Pomoże mniej zaradnym
Dziewczynka: Zaopiekuje się kimś młodszym.
Chłopiec: Stanie w obronie starszego.
3. Jest użyteczna /y/. wyręcza w drobnych pracach domowych matkę i ojca. Nie zaniedbuje się w nauce, chętnie pomaga współuczniom i młodszemu rodzeństwu.
4. Umie zachować się wobec dorosłych. Ustąpi im miejsca siedzącego w tramwaju i autobusie, podniesie upuszczony przedmiot.
5. Sama /sám/ dba o swoje rzeczy. Przyszyje guzik, zszyje rozdarcie, przygotowuje element stroju potrzebnego w zabawie.
6. Brała /ł/ udział w wycieczce, umiała /ł/ się do niej przygotować.
Dziewczynka: umie zrobić kanapki i napoje na wycieczkę.
Chłopiec: umie zbudować szałas, zapalić ognisko.
7. Umie utrzymać w należytym stanie obuwie. Potrafi uniknąć przeziębienia.
8. Potrafi zaopiekować się zwierzętami i roślinami
9. Jeździ na: rowerze, lub wrotkach, lub łyżwach lubtp..
10. Zna zabytki, legendy lub fakty historyczne dotyczące miejscowości w której mieszka lub okolicy. Opowie o tym.

III GWIAZDKA

Treść próby III gwiazdki jest przeznaczona dla zuchów dziewcząt i chłopców. Wkrótce będą mieli za sobą wiek młodszoškolny, staną się harcerkami i harcerzami. Warunkiem ubiegania się o III gwiazdkę jest sprawdzenie się w około 2 letnim uczestnictwie w drużynie, udziale w kolonii zuchowej lub zajęciach w ramach niekolonijnej akcji letniej lub zimowej. Zuch - dziewczynka dowiedzie swym umiejętnościami przede wszystkim opiekuńczym, zuch - chłopiec zaimponuje swą zaradnością.

Zuch - Opiekuńcza: /dziewczynka/

1. Jest niezawodna, można mieć pewność, że powierzone sobie zadanie wykona, rzecz zabezpieczy.
2. Umie zachować się w każdym miejscu, wśród swoich i obcych, swym zachowaniem nie splami imienia zucha.
3. Szanuje rzecz swoją i cudzą, nie niszczy i umie zabezpieczyć przed zniszczeniem.
4. Obsłużyła osobę starszą, chorą lub niepełnosprawną. Sporządzi prosty posiłek.
5. Umie pływać lub wykaże się umiejętnościami w wybranej dyscyplinie sportowej.
6. Sprawi komuś przyjemność pisząc list /kartkę/ lub przynosząc bukiet własnoręcznie zbieranych i ułożonych kwiatów, wykonując makatkę lub tp.
7. Potrafi zaprowadzić do obiektu godnego uwagi w swojej miejscowości lub okolicy, opowiedzieć o nim.
8. Wywiązała się z powierzonej funkcji w drużynie /np. szóstkowej, kronikarza, gospodarza skarbów lub tp./
9. Zorganizowała grę lub zabawę dla dzieci młodszych.
10. Brała udział w zwiadzie o najbliższej drużynie harcerskiej.

Zuch - Zaradny: /chłopiec/

1. Jest niezawodny, można mieć pewność, że powierzone mu zadanie wykona, rzecz zabezpieczy, dostarczy lub tp
2. Umie zachować się w każdym miejscu, wśród swoich i obcych, swym zachowaniem nie splami imienia zucha.
3. Umie dokonać prostej naprawy przedmiotu uszkodzonego.
4. Pomógł osobie starszej i nieporadnej w zakresie jej gospodarstwa domowego.

5. Umie pływać lub wykazać się umiejętnościami w wybranej dyscyplinie sportowej.
6. Umie zrobić niewielki przedmiot potrzebny w domu, szkole /klasie/ lub w izbie harcerskiej /np. wieszak/
7. Potrafi zaprowadzić do obiektu godnego uwagi /np. zabawy/ w swojej miejscowości lub okolicy, opowiedzieć o nim.
8. Wywiązał się z powierzonej funkcji w drużynie /np. szóstkowego, kronikarza, gospodarza skarbów itp./
9. Zorganizował grę sportową na boisku szkolnym lub teatry w izbie harcerskiej.
10. Podpatrzył zwyczące harcerzy i opowiedział o nich na zbiorze zachowej.

 cd. ze strony 12 / Złoty klucz do Pałacu Szczęścia /

Kiedy zasmucona wracała powoli do domu, usłyszała jakieś załosne jęki w krzakach. Stała przestraszona.

- Muszę zobaczyć, ktoś cierpi.
 Przerwała się przez krzaki i zobaczyła małego kudźatego pieska uwikłanego w zastawione siła.
 - O biedny piesek! - zawołała - Poczekał. spróbuję Cię uwolnić
 Wpadł w siła. Nie jęcz tak żałośnie, przestań skomlać,
 Próbowała rozerwać sznurki, lecz były mocne, więc zaczęła je rozplątywać i w końcu oswobodziła z wiewów małe łapki.

Piesek piszczał z radości i lizał jej ręce
 - Zekaj piesku, czekał, obwiążę ci twoją poranioną łapkę - I wzięła swoją ładną, białą chusteczkę, by owinąć pieska, drżącego z bólu i przerażenia,

- Nie bój się nie bój, zaniosę cię do domu i będę cię pielęgnowała - rzekła ostrożnie wzięła go na ręce. Lecz gdy stanęła na drodze, aby dalej pójść przez las, spostrzegła nagle starego odzwanego, który jej rzekł:

- Teraz możesz mieć już złoty klucz.
 - Och, przyjacielu - szepnęła dziewczynka - Bardzo mi przykro ale nie mogę wziąć klucza. Nie robiłam tego, aby go dostać, nawet zapomniałam o kluczu. myślałam tylko o tym małym biednym piesku!

A odzwiertny miał łzy w oczach, ale były to łzy radości, nie zaś smutku.

- Zapomniałaś dziecko o sobie - rzekł, A złoty klucz do Pałacu Szczęścia i Spokoju, tylko ci znajdują, którzy zapominają o sobie aby pomóc innym.

JESZCZE SŁOW KILKA O NASZYCH ZAMIERZENIACH

Zuchy są częścią harcerstwa. To takie małe OKRUSZKI ognika przy którym, kiedy zapłonę, powinnaś móc się ogrzać. To właśnie instruktorka - drużynowa rozpałała harcerskie ognie harcerskiego życia i to od niej zależy moc tego ognia./patrz-"Harcerka"/

Zuch który przychodzi do drużyny zachowej kiedyś powinien stać się harcerką/harcerzem i każdy kto prowadzi drużynę zuchową musi o tym pamiętać.

Napisaliśmy to ponieważ chcę Was poprosić o przeczytanie "Harcerki" poświęconej pracy drużyn harcerskich w tym i następnych latach. "Asza praca w drużynach nie może być ederwana od rzeczy wiści, nie może też nie być przygotowaniem do pracy w drużynie harcerskiej. Nie wolno nam wychowywać zuchów "dla siebie" ale musimy powoli przygotowywać zuchy do dorosłego życia.

Różne są te nasze zuchy, jedne radosne inne uśmiechnięte są i takie z dużymi poważnymi oczami na dziecinnych twarzyczkach. Jedne uśmiechają się i zastanawiają. Wszystkie one są i mają być POLAKAMI potrzebnymi naszej Ojczyźnie. Wiem, duże to słowa i niejedna z Was powie, że 7-mio letnia dziewczynka tak nie myśli. Zgadza się. Ona nie ale Ty TAK, bo jeśli w tym małym dziecku nie utrwalił bezinteresowności /dam Kasi jabłko, bo ma na nie ochotę/, nie poruszysz wrażliwości na otaczający świat/zaucni papierem, płacząca koleżanka/ nie ukażesz zadowolenia z przez wycięzania własnych ślabości/ nie boję się dentysty.../itd., to człowiek którego wychowasz nie wiem czy będzie pożyteczny @poze człowieka. Ty pośredniczysz w wychowaniu! Współkontynuujesz to co zaczęli rodzice i coby potem będzie dalej prowadził drużyna harcerska i to właśnie Ty / a nie kto inny/ jesteś odpowiedzialna za to kogo wychowasz w swojej drużynie. Czy to znaczy że wychowujesz sama? - NIE. Ale te Ty musisz szukać współpracy i współdziałania z Rodzicami Kościołem Szkołą... bo tylko razem wychowując wychowacie Człowieka. Długie też musisz znać "otoczenie w którym przebywają Twoje zuchy, powinnaś pod dowolnym pretekstem odwiedzić je w domu aby "poznać ten dom" i wiedzieć jak zuchowi pomóc w rozwijaniu osobowości.

W tym roku pamiętać powinnaś także o rocznicach i wydarzeniach które nas czekają. Jednym z najważniejszych jest dwukrotny przyjazd Ojca Świętego do nas. "Harcerka" jest wiele propozycji związanych z przyjęciem Gościa przez harcerki. Uważam, że zuchy też mają tu wiele do "powiedzenia". Wszak już od bardzo dawna istniało zwołanie "CZYŃ DOBRZE" zwołanie, które przypominało o dobrym uczynku bez spewnienia którego zwykli dzieć nie miał dla zucha sensu. "Czyń dobrze" to szeroko otwarte oczy na zuchową pomoc w domu, na zuchową "służbę" w otoczeniu, na zuchowy uśmiech w szkole i na ulicy. To czynienie dobra - to wnoszenie radości w codzienne życie na miarę możliwości zuchowych. Poszukajcie takich działań, spraw, zobaczycie same ile "komentarzy" powstanie w Kręgu Rady a po jakims czasie same odczytacie jak bardzo zmieniły się Wasze zuchy i jak wielką magię ma "Wracający uśmiech" po spełnieniu Dobrego Uczynku.

Postaram się aby "Zuchmiestrzyni" zawierała opisy Waszych pomysłów, aby było w niej miejsce na Wasze i "waszych zuchów" dobre uczynki będą zamieszczone pod znakiem "węzełka" - jeśli nie wiecie dlaczego to zamieszczenie odpowiedzi w "Harcerka" i w programie drużyny "Zopolskiej Choraży" "Harcerka".

MAM do Was prośbę abyście wprowadzając "hasło-zawołanie "Czyni dobrze" nie umoralniały zuchów, nie mówiły, że trzeba dobrze czynić ale byście poprzez gawędę i własny przykład spowodowały chęć czynienia dobra wśród zuchów. Oto przykład gawędy, której autorem jest C. Warner

ZŁOTY KLUCZ DO PAŁACU SZCZĘSCIA

- W jaki sposób mogę dostać klucz do pałacu Szczęścia - zapytała mała dziewczynka - Uczesalam tak starannie moje włosy, błyszczą jak złote promienie i przewiązałam je nową błękitną wstążką i włożyłam nową sukienkę. Wszystko to zrobiłam aby dostać klucz do Pałacu, ale nikt mi go jeszcze nie dał, Usłyszał to staruszek odźwierny, siedzący od dawna przed wie-

wielką, zamkniętą bramą - Te rzeczy na nic się nie przydadzą - powiedział kładąc pomarszczoną rękę na jej złotych włosach - Uczyni codziennie dla innych a może będziesz mogła otrzymać klucz

Dziewczynka roześmiała się radośnie i pobiegła szybko z powrotem przez las, aż doszła do miasta. Na ulicach snuły się tłumy przechodniów, ale zaraz znalazła tego kogo szukała: starego żebraka, siedzącego na stopniach kościoła. Wysypała mu na kolana pieniądze ze swego woreczka, ale wydało się jej to mało więc zdjęła z szyi łańcuszek z krzyżykiem i nawet odwiązała wstążkę błękitną i włożyła to wszystko do wyciągniętej ręki żebraka, - Och mój klucz - zanuciła - Zdobyłam już klucz do pałacu Szczęścia - I zanim żebrak zdążył jej podziękować, ona już biegła przez ulicę i przez las do starego odźwiernego,

- Klucz, klucz - wołała z daleka
Ale odźwierny potrząsnął głową: - Spróbuj jeszcze coś zrobić - dziecko - rzekł

Dziewczynka wracała powoli przez las i myślała:

- Ten żebrak pewnie nie był dość ubogi, muszę zrobić coś większego. Kiedy powoli wchodziła na drogę, wiodącą na strome wzgórze zobaczyła ubogą, kulawą staruszkę, która z trudem wdrapywała się pod górę dzwigając na plecach ciężką wiązkę drzewa.

- Pomogę jej wejść na górę i wnieść drwa. Gdy już tam stanęły dziewczynka, nie czekając na podziękowanie biednej kaleki, zbiegła szybko ze wzgórza i pobiegła drogą do starego odźwiernego - Och przyjacielu! - wołała - Klucz, klucz! Zasłużyłam na złoty klucz.

Odźwierny popatrzył ze smutkiem:

- Drogie dziecko spróbuj jeszcze coś zrobić.

Ale dziewczynka straciła wesołość i odwagę i pomyślała, że już nie będzie więcej próbować, aby uzyskać klucz.

... cd na str 10/8

Redakcja: hm Wiesława Stojek 31-158 Kraków ul. Arnowderska 68/5a
materiały metodyczne Małopolskiej Chorągwi Harcerk ZHP 1918/

12/8

